

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Μ
Ο
Υ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Έτησια Συνδρομή Περιοδικού, διὰ τὸ ἑσωτερικὸν δρχ. 50
» διὰ τὸ ἑξωτερικὸν \$ 3

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ὑψηλάντου 45 - 47

Ἑπεύθυνος τυπογραφείου :

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ	Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως
G. ΜΟΝΤΚΟΜΕΡΥ :	Πανεπιστημιακὴ συμβολὴ εἰς τὴν Νοσηλευτικὴν Ἐκπαίδευσιν
Σ. ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΥΛΗ :	Ἡ ἐκπαίδευσις ὡς μέσον τῆς Νοσηλευτικῆς Φροντίδος
Α. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ :	Προαγωγὴ τῆς Νοσηλευτικῆς Φροντίδος
ΕΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ :	Πορίσματα (πρὸς καλυτέραν Νοσηλευτικὴν Φροντίδα)
F. ΑΦΦΑΡΑ :	Περίληψις (Μέθοδος πρὸς καλυτέραν Νοσηλευτικὴν Φροντίδα)
D. ΣΑΛΑΜΑ :	Ὅμιλία
ΑΣ. ΔΙΤΣΑ :	Στὴ Δ/ουσα Σχ. «Εὐαγγελισμοῦ» Α. ΠΑΠΑΔΗΜΤΡΙΟΥ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ :	Ἡ νοσηλευτικὴ ἱστορία τοῦ Καναδᾶ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ :	

Ε' ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ Δ.Σ.Ν. "FLORENCE NIGHTINGALE"

(Με τὰ δημοσιευόμενα εἰς τὸ παρὸν τεύχος ἄρθρα καὶ πορίσματα κλείει ὁ κύκλος τῶν ὀμιλιῶν, ποὺ ἐγένοντο κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ε' Διεθοῦς Συνεδρίου τοῦ Διεθοῦς Συνδέσμου Ἀδελφῶν Νοσοκόμων «Florence Nightingale», τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν Σεπτέμβριον (13 - 26) τοῦ παρελθόντος ἔτους καί, ὡς γνωστόν, ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Ὁμιλία τοῦ Κον GEORGE L. MONTGOMERY, Καθηγητοῦ τῆς Παθολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἐδιμβούργου

Ἡ ὀμιλία τοῦ Καθηγητοῦ κ. Montgomery, ἡ δοθεῖσα εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1967 κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Διεθοῦς Συνεδρίου Ἀδελφῶν Νοσοκόμων Florence Nightingale, ἀπετέλει μέρος τῶν εἰσηγήσεων τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἐκπαίδευσις διὰ μίαν καλυτέραν Νοσηλευτικὴν» (Education for Better Nursing Care). Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ὠμίλησαν εἰς τὸ Συνέδριον ἡ καθηγήτρια G. Macdonald ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Michigan τῶν Η.Π.Α. καὶ ἡ δις Στ. Παπαμικρούλη, Διευθύνουσα Σπουδῶν τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ἡ ὀμιλία τοῦ Καθηγητοῦ κ. Montgomery ἐνέχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν χώραν μας. Ὅχι μόνον διότι δὲν ὑπάρχουν Πανεπιστημιακαὶ Σχολαὶ Νοσηλευτικῆς εἰς αὐτήν, ἀλλ' οὔτε καὶ Σχολὴ μετεκπαιδύσεως Ἀδελφῶν, καθ' ὃν χρόνον ὑπάρχουν τοιαῦται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας τοῦ κόσμου. Ἐπὶ πλέον, εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἀδελφῶν πρὸ πολλοῦ ἤρχισαν νὰ ἀναλαμβάνουν τὰ Πανεπιστήμια. Ὁ ὀμιλητὴς ἐξ ἄλλου προέρχεται ἐκ τῆς Ἀγγλίας, χώρας κατ' ἐξοχὴν παραδοσιακῆς εἰς τὰ θέματα τῆς ἐκπαίδευσως, καὶ ἐκθέτει τὰς δυσκολίας αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Νοσηλευτικῆς ὡς Πανεπιστημιακοῦ κλάδου. Αἱ ἐν λόγῳ ὁμῶς δυσκολίαι δὲν εἶναι ἀνυπέρβλητοι, δεδομένου ὅτι τέσσαρα (4) Βρεταννικὰ Πανεπιστήμια ἤδη τὴν ἀνεγνώρισαν. Παρέχονται ἐπομένως ἐλπίδες ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι δυνατὸν νὰ καταστῇ πραγματικότης τὸ ὄραμα τόσων Ἀδελφῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἀειμνήστου Ἀθηνᾶς Μεσολωρᾶ, ἡ ὁποία ἔφυγεν ἐκ τοῦ κόσμου χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸν ὑψηλὸν πόθον τῆς ἐκπληρούμενον: τὴν ἰδρυσιν Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐκπαίδευσως καὶ Μετεκπαιδύσεως Ἀδελφῶν Νοσοκόμων.

★

Εἰς τὴν ἀρχὴν, ὁ κορυφαῖος Καθηγητὴς ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησίν του, διότι προσεκλήθη νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου

καὶ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκπαιδύσεως τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων.

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς ὀμιλίας του, ἀναφέρων τὰ Πανεπιστημιακὰ προγράμματα τῆς Ἀγγλίας διὰ τὰς Ἀδελφὰς νοσοκόμους, τονίζει τὰ ἑξῆς:

«Εἶναι ἀξίον προσοχῆς, ὅτι ἡ Ἀγγλία, μολονότι εἶναι ἡ πρώτη χώρα τοῦ κόσμου ἡ ὁποία εἰσήγαγε τὴν ὠργανωμένην ἐκπαίδευσιν διὰ τὰς ἀδελφὰς, ἐν τούτοις τὰ Βρεταννικὰ Πανεπιστήμια, τοῦλάχιστον μέχρι σήμερον, ἐλάχιστα ἔχουν συμβάλει εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, τέσσαρα Βρεταννικὰ Πανεπιστήμια περιλαμβάνουν μαθήματα Νοσηλευτικῆς καὶ ἐξ αὐτῶν μόνον δύο χορηγοῦν πτυχία. Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Southampton ἀπὸ τοῦ 1957, ἐθέσπισεν πιστοποιητικὸν Σπουδῶν εἰς τὴν Δημοσίαν καὶ Κοινωνικὴν Ὑγιεινὴν (Health Visiting and Community Care), ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ General Nursing Council, ὀργανισμοῦ ἀναλόγου πρὸς τὸ ἐν Ἑλλάδι τμῆμα Νοσοκόμων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας. Τὸ ἀνωτέρω πιστοποιητικὸν ἀπαιτεῖ σπουδὰς διαρκείας 4 ἐτῶν καὶ 9 μηνῶν. Ἀπὸ τοῦ 1960 τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Manchester χορηγεῖ δίπλωμα εἰς τὴν Κοινωνικὴν Νοσηλευτικὴν (Community Nursing) — κατόπιν τετραετοῦς σπουδῆς — ἐγκεκριμένον ἐπίσης ὑπὸ τοῦ General Nursing Council. Τὸ τμῆμα Νοσηλευτικῶν Σπουδῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἐδιμβούργου ἐδημιουργήθη τὸ 1959, συμπεριελήφθη δὲ εἰς ἄλλας Σχολὰς, τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν (Social Sciences) ἢ τῆς Σχολῆς Τεχνῶν (Faculty of Arts).

(Σ η μ . : Ὁ Καθηγητὴς Montgomery ἦτο Κοσμήτωρ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου ὅταν ἐσχηματίσθη τὸ τμῆμα Νοσηλευτικῶν Σπουδῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω Πανεπιστήμιον. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου, δεικνύων ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον του

Τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα ἐξηγεῖ, διατὶ τόσοσ χρόνος τῶν ἱατρικῶν σπουδῶν καταναλίσκεται εἰς τὰς βασικὰς ἐπιστήμας, ὅπως εἰς τὴν Χημείαν, τὴν Φυσικὴν, τὴν Βιολογίαν, τὴν Φυσιολογίαν καὶ τὴν Παθολογίαν. Ὅ,τι διδάσκεται σήμερον, ἐνδέχεται νὰ ἀπαιτήσῃ ἀναθεώρησιν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν. Οἱ Πανεπιστημιακοὶ Διδάσκαλοι προετοιμάζουσι τοὺς σπουδαστὰς των κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δύνανται κατὰ τὰ ἔτη ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των νὰ ἐπιτυγχάνουσι τὴν κριτικὴν μελέτην τῶν δημοσιεύσεων τοῦ κλάδου των. Ἡ καλλιέργεια τῆς κριτικῆς καὶ ἀναλυτικῆς μεθόδου ἀπαιτεῖ εὐρεῖαν γνῶσιν καὶ πείραν τῶν βασικῶν ἐπιστημῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ νέα Παθολογία καὶ Χειρουργική. Σήμερον τὸ πρόγραμμα τῶν Ἱατρικῶν Σχολῶν ἀφιερώνει περισσότερον χρόνον εἰς τὰς βασικὰς ἐπιστήμας, μεταθέτει δὲ ὠρισμένας ἐπαγγελματικὰς πλευρὰς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ μεταπτυχιακὰ ἔτη.

Ἐνάλογος προσαρμογὴ ἀπαιτεῖται καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἀδελφῶν. Ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπιστήμης εἶναι ἐμφανὴς εἰς ὅλας τὰς πλευρὰς τῆς Παθολογίας καὶ τῆς Χειρουργικῆς, εἰς τὰς μεθόδους ἐξετάσεως καὶ διαγνώσεως, ὡς καὶ εἰς τὴν θεραπευτικὴν. Ἡ εἰδίκευσις εἰς τὴν ἱατρικὴν ἔχει καταστῆ πλέον ἀναπότρεπτος ἀνάγκη. Σήμερον ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξάσκησις τῆς ἱατρικῆς ἀπαιτεῖ συγχρόνως τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ. Παραδεχόμεθα, ἀσφαλῶς, ὅτι ὅλαι αἱ ἀκολουθοῦσαι τὸν Νοσηλευτικὸν κλάδον νέαι δὲν ἔχουσι τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον ἐπὶ ἀκαδημαϊκῶν θεμάτων. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐξελίσσονται εἰς ἀρίστους ἀδελφάς, ἔστω καὶ ἂν στεροῦνται ἀκαδημαϊκῆς μορφώσεως. Ἡ Πανεπιστημιακὴ ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, οὔτε ἐπιθυμητὴ εἰς ὅλας τὰς ἀδελφάς. Ἐξ ἄλλου σήμερον οἱ νέοι, οἱ ὁποῖοι συνεπλήρωσαν τὴν σχολικὴν των ἐκπαίδευσιν, εἶναι περισσότερον ἐγκυκλοπαιδικῶς μορφωμένοι ἀπὸ τοὺς νέους τῶν προπολεμικῶν ἐποχῶν. Ἴσως δύνανται νὰ ἀμφισβητηθῆ τὸ ὅτι οἱ νέοι τῆς ἐποχῆς μας εἶναι περισσότερον μορφωμένοι, οὐδεὶς ὅμως δύνανται νὰ θέσῃ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν ἱκανότητά των ὡς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν νέων γνώσεων καὶ τὴν σύλληψιν νέων ἰδεῶν, τὰς ὁποίας παρουσιάζουσι κατὰ τὰς ἐξετάσεις των. Ἀσφαλῶς, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ προσελκύωνται τοῦλάχιστον ὠρισμένοι νέαι μὲ ἀνωτέραν διανοητικὴν ἱκανότητα εἰς τὸν Νοσηλευτικὸν κλάδον, αὐτὸ ὅμως εἶναι ἀμφίβολον ἂν δύνανται νὰ ἐπιτευχθῆ ἄνευ Πανεπιστημιακῆς Νοσηλευτικῆς Σχολῆς. Πιστεύω, συμπεραίνει ὁ καθηγητὴς κ. Montgomery, ὅτι ὑπάρχει θέσις καὶ διὰ τοὺς δύο τύπους Ἀδελφῶν διὰ τὴν Ἀδελφὴν, ἡ ὁποία θὰ ἐκπαιδεύεται εἰς Νοσοκομειακὰς Σχολὰς καὶ διὰ τὴν Ἀδελφὴν, ἡ ὁποία θὰ ἐκπαιδεύεται εἰς Πανεπιστημιακὰς τοιαύτας.

Δύο ἀκόμη σημεία τονίζονται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Montgomery λόγω τῆς γενικῆς ἐφαρμογῆς των. Εἰς κάθε ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα τὸ θέμα τοῦ ἐλευθέρου χρόνου (ἀναπαύσεως — leisure) κατέχει μεγίστην σημασίαν. Ὅχι μόνον,

διότι ὑπάρχουσι ὄρια ἀντοχῆς καὶ ἀφομοιωτικῆς ἱκανότητος ἐκ μέρους τῶν νέων, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ διάστημα τῆς ἀφομοιώσεως ποικίλλει σημαντικῶς δι' ἕκαστον ἄτομον. Ἐπομένως τὰ κύρια μαθήματα πρέπει νὰ δίδωνται βραδέως καὶ ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα. Διὰ τοὺς περισσότερους σπουδαστὰς σήμερον τὸ Πανεπιστημιακὸν πρόγραμμα ἀπαιτεῖ πλήρη ἀπασχόλησιν καὶ ἀποτελεῖ μέγα λάθος νὰ φορτίζεται πολὺ τὸ πρόγραμμα.

Εἶναι ἀμφισβητήσιμος ἡ χρησιμότης τῶν πολλαπλῶν ἐπὶ μέρους μαθημάτων, τὰ ὁποία παρέχουσι εἰς τοὺς σπουδαστὰς μίαν εἰσαγωγὴν μᾶλλον ἐπιφανειακὴν. Ἡ καλὴ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ εἰσδύῃ βαθύτερον. Εἶναι προτιμότερον νὰ παραληφθῆ ἓν μάθημα ἐξ ὁλοκλήρου, παρὰ νὰ καλύπτωνται ὠρισμένοι ὥραι μὲ ἐπουσιώδη στοιχεῖα. Τὸ Πανεπιστημιακὸν πτυχίον, τονίζει ὁ κ. Montgomery, πρέπει νὰ ἔχη εὐρεῖαν μορφωτικὴν βᾶσιν καὶ νὰ εἶναι προπαρασκευαστικὸν διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἡ πείρα θὰ ἀποδείξῃ κατὰ πόσον εἶναι δυνατόν νὰ συνδυασθῆ ἓν Πανεπιστημιακὸν πρόγραμμα μὲ τὴν ἐξάσκησιν τῆς Νοσηλευτικῆς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι πολὺ σοβαρὰ διὰ τὴν ὅλην ἰδέαν τῆς Πανεπιστημιακῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἀδελφῶν. Τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῆς Ἀγγλικῆς Νοσηλευτικῆς ἐξηρτήθη ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν. Οὐδὲν Πανεπιστημιακὸν πρόγραμμα δύνανται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἔλλειψιν τοιαύτης πείρας. Ὅπως δὲ ποτε, ἓν ἰσχυρὸν τμήμα Ὁργανώσεως Νοσηλευτικῶν Σπουδῶν εἶναι ἀπαραίτητον. Ἐν τοιοῦτον τμήμα πρέπει νὰ εἶναι ὑπεύθυνον τόσοσ διὰ τὴν μελέτην καὶ κατάρτισιν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ προγράμματος, ὅσον καὶ διὰ τὸν συντονισμόν τῶν σχέσεων Πανεπιστημίων καὶ ἐκπαιδευτικῶν Νοσοκομείων. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατὰ κανόνα τὰ Πανεπιστήμια δὲν ἐλέγχουσι τὰ ἐκπαιδευτικὰ Νοσοκομεία. Ὡς ἐκ τούτου ἡ πρακτικὴ διδασκαλία τῆς Νοσηλευτικῆς, καθὼς καὶ τῆς Ἱατρικῆς, πρέπει νὰ ἀποτελῆ συγκερασμὸν μεταξὺ τοῦ ἰδεώδους καὶ τοῦ ἐφικτοῦ. Ἐπίσης, τὸ Τμήμα Ὁργανώσεως τῶν Νοσηλευτικῶν Σπουδῶν ἔχει καὶ μίαν ἄλλην ἀποστολήν: Τὴν δημιουργίαν προγραμμάτων διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν τῶν ἤδη Διπλωματούχων Ἀδελφῶν, τὰ ὁποία θὰ παρέχουσι περαιτέρω ἐκπαίδευσιν καὶ εὐρύτεραν γνῶσιν εἰς εἰδικούς κλάδους, ὡς εἶναι ἡ Διεθνῆς Σχολὴ τοῦ Ἐδιμβούργου (International School in Edimburgh), εἰς τὴν ὁποίαν καὶ πολλὰ Ἑλληνίδες Ἀδελφαὶ ἔχουσι μετεκπαιδευθῆ. Ἡ ὀργάνωσις τοιούτων μετεκπαιδευτικῶν προγραμμάτων ἀπαιτεῖ ἐκτὸς τῆς χρησιμοποιοῦσεως διαφόρων Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν καὶ χρόνον καὶ δραστηριότητα.

Ἐν κατακλειδί ὁ καθηγητὴς κ. Montgomery, ἐπαναλαμβάνει τὸ κυριαρχοῦν σύνθημα τοῦ Συνεδρίου «Διὰ μίαν καλυτέραν Νοσηλευτικὴν» — A key to Better Nursing Care — καὶ τονίζει, ὅτι τὰ Πανεπιστήμια δύνανται νὰ παράσχουσι ποικίλιαν τρόπον καὶ δυνατοτήτων, διὰ νὰ ἀνοίξουσι νέοι ὀρίζοντες πρὸς μίαν καλυτέραν Νοσηλευτικὴν.

Δέν εἶναι ἀνάγκη νά τονισθῆ πόσον ἀξιόλογοι εἶναι αἱ ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ὁ Καθηγητής κ. Montgomery ἀνέπτυξεν εἰς τήν ὁμιλίαν του κατὰ τὸ Συνέδριον τοῦ Διεθνoῦς Συνδέσμου Νοσοκόμων Florence Nightingale τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ὡς πρὸς τὸ μέγα θέμα τῆς ἐκπαίδευσέως τῶν Ἀδελφῶν. Αἰσθανόμεθα ὅμως τὴν ἀνάγκην νά ἐκφράσωμεν τὴν θερμὴν εὐχὴν, ὅπως αἱ ἐκτεθεῖσαι ἀπόψεις μελετηθοῦν ἀπὸ

τοὺς ὑπευθύνους παράγοντας τῆς Πατρίδος μας καὶ δοθοῦν αἱ καλύτεραι λύσεις διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἔργου τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει τὴν ὀλοκληρωμένην νοσηλευτικὴν φροντίδα τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἀπόδοσις : **ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ Α. ΛΑΝΑΡΑ**
Βοηθοῦ Διευθυνούσης Ἀδελφῆς
Θεραπευτηρίου «Ὁ Εὐαγγελισμὸς»